

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.183 van 25 oktober 2012
in de zaak A. 201.803/VII-38.248.**

In zake : Marie-José VAN DYCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Smeyers
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Verzoekende partij in tussenkomst :
de BVBA MARMERWERKEN VERBAENDERT
gevestigd te 2170 Merksem
Bredabaan 811

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 september 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 23 juni 2011 waarbij het bestuurlijk beroep van Marie-José Van Dyck tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 mei 2009, houdende het verlenen aan de BVBA Marmerwerken Verbaendert van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor marmerwerken, gelegen aan de Bredabaan 811 te Antwerpen (Merksem), slechts gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 218.025 van 16 februari 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ingewilligd.

De verwerende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De BVBA Marmerwerken Verbaendert heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. Het verzoek tot tussenkomst is afgewezen bij beschikking van 27 juni 2012.

Eerste auditeur Eric Lanckswert heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekster heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 oktober 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Katrien Vergauwen, die loco advocaat Christophe Smeyers verschijnt voor de verzoekster, en adviseur Mark Michiels, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswaert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De BVBA Marmerwerken Verbaendert exploiteert een natuursteenbedrijf aan de Bredabaan 811 te Merksem.

Het bedrijf kreeg op 22 april 1982 een vergunning voor een termijn verstrijkend op 22 april 2012, doch ingevolge artikel 44 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ingekort tot 1 september 2011.

3.2. Op 12 januari 2009 dient de BVBA Marmerwerken Verbaendert een aanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van de bestaande inrichting.

3.3. Bij besluit van 29 mei 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen de gevraagde vergunning voor een termijn van vijf jaar.

3.4. Op 8 juli 2009 stelt de verzoekster bij de deputatie van de provincie Antwerpen administratief beroep in tegen voormeld besluit.

3.5. Met haar besluit van 26 november 2009 wijst de deputatie van de provincie Antwerpen het beroep grotendeels af. Er worden weliswaar een aantal bijkomende milieuvoorwaarden opgelegd, maar de beroepen vergunning als dusdanig wordt bevestigd.

3.6. Bij arrest nr. 211.731 van 3 maart 2011 vernietigt de Raad van State het voormelde besluit van 26 november 2009.

3.7. Ingevolge het vernietigingsarrest wordt de beroepsprocedure tegen het besluit van 29 mei 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen hernomen.

3.8. Er worden opnieuw een aantal adviezen ingewonnen :

- a) de afdeling Milieuvergunningen adviseert gunstig, met dien verstande dat een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden moeten worden opgelegd;
- b) de dienst Stedenbouwkundige Vergunningen verleent een gunstig advies op voorwaarde dat bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de stedenbouwkundige vergunningstoestand van het bedrijf wordt uitgeklaard en de bestaande ontsluiting wordt geoptimaliseerd;
- c) de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseert deels gunstig deels ongunstig. Zij stelt voor het collegebesluit van 29 mei 2009 te bevestigen mits schrapping van een aantal rubrieken en aanpassing van de bijzondere vergunningsvoorwaarden.

3.9. Op 23 juni 2011 neemt de deputatie van de provincie Antwerpen het thans bestreden besluit. Het beroep van de verzoekster wordt deels gegrond verklaard. De beroepen beslissing wordt weliswaar op een aantal punten gewijzigd, maar het verlenen van de milieuvergunning als dusdanig blijft behouden.

Het thans bestreden besluit luidt als volgt :

"(...)

Gelet op het gunstig advies d.d. 6 juni 2011 van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar (PSA) :

(...)

4. Advies n.a.v. de thans voorliggende aanvraag:

- a) Het terrein is volgens het gewestplan gelegen in woongebied.

Deze gewestplanbestemming is hoofdzakelijk bestemd voor wonen, maar ook handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf zijn

toegelaten voor zover deze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

- b) De RvS oordeelde dat er niet ten gronde werd ingegaan op de bestaanbaarheid met het woongebied, noch op de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving.
- c) Het betreft hier een historisch gegroeid bedrijf, volledig gelegen in woongebied en omringd door woningen gelegen aan de Van Praetlei en de Camelialei. In het bouwblok begrensd door de Bredabaan, Camelialei, Van Praetlei en Jos de Swertstraat zijn er een viertal grootschalige gebouwen zichtbaar op het kadasterplan, allen gelegen in het binnengebied van dit bouwblok. Voorliggend bedrijf maakt hiervan deel uit. Deze situatie wijst er op dat het bedrijf qua grootte en omvang niet vreemd is aan haar omgeving. De Bredabaan is een drukke gewestweg waarlangs dergelijke bedrijven kunnen aanvaard worden.
- d) Het bedrijf is langs twee straten ontsluitbaar, de Bredabaan en de Van Praetlei. Uit het dossier blijkt dat het vrachtverkeer gebeurt langs de Van Praetlei, een gewone gemeenteweg. Er zijn geen bijkomende gegevens over de frequentie en het gebruik van deze ontsluitingsweg. Zwaar vrachtverkeer in een woonomgeving kan hinderlijk zijn voor de omwonenden en voor de overige gebruikers van het openbaar domein.
Gezien de grootte van het perceel kan er zoveel mogelijk op eigen terrein voorzien worden qua parkeren, laden en lossen, waardoor de hinder van het bedrijfsgebeuren voor het openbaar domein beperkt blijft. Het bedrijf vraagt geen noemenswaardige uitbreidingen. Er kan geoordeeld worden dat de aanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming woongebied.
- e) Er kan gunstig advies verleend worden op voorwaarde dat bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning:
 - de stedenbouwkundige vergunningstoestand van het bedrijf wordt uitgeklaard en
 - de bestaande ontsluiting wordt uitgeklaard en geoptimaliseerd.

(...)

Gelet op het deels gunstig-ongunstig advies d.d. 7 juni 2011 van de PMVC; op volgende elementen uit dit advies :

(...)

3. Stedenbouwkundige verenigbaarheid

- De inrichting is gelegen in woongebied.
- In de vorige beroepsprocedure bracht de toenmalige bevoegde adviesinstantie (ARO) aanvankelijk een ongunstig advies uit. Uit het ingediende dossier kon volgens het ARO niet worden uitgemaakt dat alle constructies beschikken over een stedenbouwkundige vergunning. Om reden van de goede ruimtelijke ordening, de moeilijke toegang tot het bedrijf en de hinder die ontstaat bij het leveren van de materialen bracht het ARO in eerste instantie een ongunstig advies uit en stelde voor dat het bedrijf zou herlokaliseren naar een KMO-zone. Na termijnverlenging verleende het ARO een

deels gunstig - deels ongunstig advies. Uit luchtfoto's d.d. 1969 heeft het ARO kunnen afleiden dat alle constructies van het gebouwencomplex van de exploitant er toen al stonden. D.w.z. dat de constructies minstens dateren van vóór de inwerkingtreding van het gewestplan en dus kunnen geacht worden vergund te zijn. Het ARO beschikte echter niet over gegevens waaruit afgeleid kan worden wanneer de toegang via de Bredabaan werd verlegd naar de Van Praetlei. Gelet op de luchtfoto's d.d. 1969 verleende het ARO na termijnverlenging een gunstig advies voor een tijdelijke vergunning van 5 jaar met het oog op herlokalisatie. De deputatie volgde destijds het standpunt van het ARO. Zij bevestigde op 26 november 2009 in beroep de vergunning van het schepencollege met de beperkte vergunningstermijn van slechts 5 jaar en legde bovendien nog bijkomende bijzondere voorwaarden op om de hinder voor de omwonenden zo beperkt mogelijk te houden. De Raad van State volgde deze zienswijze echter niet. De bijkomende bijzondere voorwaarden betroffen volgens de Raad van State louter milieuhygiënische aspecten. Volgens de Raad van State ontbrak in het deputatiebesluit een motivering omtrent de bestaanbaarheid van de inrichting met de bestemming van het gebied, namelijk woongebied, en omtrent de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving. Gelet op het ontbreken van een motivering inzake de verenigbaarheid van de inrichting met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften vernietigde de Raad van State de deputatiebeslissing d.d. 26 november 2009. De deputatie dient bij haar nieuwe beslissing rekening te houden met de overwegingen in het arrest van de Raad van State.

- De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar (PSA) heeft een gunstig advies uitgebracht op voorwaarde dat bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de stedenbouwkundige vergunningstoestand van het bedrijf wordt uitgeklaard en de bestaande ontsluiting wordt uitgeklaard en geoptimaliseerd. Het betreft hier volgens de PSA een historisch gegroeid bedrijf, volledig gelegen in woongebied en omringd door woningen. Qua grootte en omvang is het bedrijf volgens de PSA niet vreemd aan haar omgeving. Het bedrijf grenst in het noordwesten onmiddellijk aan de Bredabaan, welke een drukke gewestweg is en waarlangs dergelijke bedrijven kunnen worden aanvaard. Volgens de PSA is het bedrijf langs twee straten ontsluitbaar, namelijk de Bredabaan en de van Praetlei. Het vrachtverkeer gebeurt langs de Van Praetlei, die een gewone gemeenteweg is. Zwaar vrachtverkeer in een woonomgeving kan hinderlijk zijn voor de omwonenden en voor de overige gebruikers van het openbaar domein. Gezien de grootte van het perceel kan er zoveel mogelijk op eigen terrein voorzien worden qua parkeren, laden en lossen, waardoor de hinder van het bedrijfsgebeuren voor het openbaar domein beperkt blijft volgens de PSA. Het bedrijf vraagt ook geen noemenswaardige uitbreidingen. De PSA oordeelt dat de aanvraag in overeenstemming is met de

gewestplanbestemming woongebied.

- De PMVC volgt de argumentatie van de PSA. Zij merkt wel op dat de exploitant niet in beroep is gegaan tegen de vergunning van de Stad Antwerpen d.d. 29 mei 2009. Deze vergunning werd slechts voor een beperkte termijn verleend, namelijk 60 maanden ingaand op de dag dat de bestaande vergunning vervalt. De Stad Antwerpen verleende m.a.w. een vergunning tot 1 september 2016. De PMVC stelt dan ook voor om deze vergunningstermijn te bevestigen.

(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan Antwerpen, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn: woongebied;

Overwegende dat het hier een historisch gegroeid bedrijf betreft, volledig gelegen in woongebied en omringd door woningen gelegen aan de Van Praetlei en de Camelialei; dat in het bouwblok begrensd door de Bredabaan, Camelialei, Van Praetlei en Jos de Swertstraat er een viertal grootschalige gebouwen zichtbaar op het kadasterplan zijn, allen gelegen in het binnengebied van dit bouwblok; dat voorliggend bedrijf hiervan deel uitmaakt; dat qua grootte en omvang het bedrijf niet vreemd is aan haar omgeving; dat het bedrijf in het noordwesten onmiddellijk aan de Bredabaan grenst, welke een drukke gewestweg is en waarlangs dergelijke bedrijven kunnen worden aanvaard; dat het bedrijf langs twee straten ontsluitbaar is, namelijk de Bredabaan en de Van Praetlei; dat het vrachtverkeer langs de Van Praetlei gebeurt, die een gewone gemeenteweg is; dat zwaar vrachtverkeer in een woonomgeving hinderlijk kan zijn voor de omwonenden en voor de overige gebruikers van het openbaar domein; dat gezien de grootte van het perceel er zoveel mogelijk op eigen terrein voorzien kan worden qua parkeren, laden en lossen, waardoor de hinder van het bedrijfsgebeuren voor het openbaar domein beperkt blijft; dat het bedrijf ook geen noemenswaardige uitbreidingen bevat; dat thans wel degelijk een afweging is gemaakt inzake de bestaanbaarheid met woongebied en de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat de adviezen van de PSA en de PMVC, zoals hierboven weergegeven, in aanmerking worden genomen;

Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming woongebied;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de opslag van 300 l gasflessen (butaan) (16.7.1) wordt aangevraagd; dat deze buiten overdekt staan opgesteld in een ruimte afgezet met hekwerk; dat de opslag niet voldoet aan Afdeling 5.16.5 'Opslagplaatsen in verplaatsbare recipiënten' van Vlarem II en niet voldoet aan de afstandsregels t.o.v. de limieten eigendom; dat dit zo snel mogelijk dient aangepast te worden, ofwel dient de exploitant er voor te zorgen dat er minder dan 300 l gas opgeslagen wordt, waardoor deze activiteit niet opgenomen is in de indelingslijst van Vlarem I;

Overwegende dat uit de uitgebrachte adviezen en de verklaringen van de partijen in de PMVC voldoende blijkt dat de exploitant de intentie heeft zich te herlokaliseren; dat uit het advies van de AMV, die toch de aangewezen instantie

is om de milieutechnische verenigbaarheid van de exploitatie te beoordelen, blijkt dat de hinder en de risico's wel degelijk tot een aanvaardbaar niveau kunnen beperkt worden, mits het naleven van de toepasselijke algemene en sectorale voorwaarden en de bijkomende bijzondere voorwaarden;

Overwegende dat de adviezen van de AMV en de PMVC, zoals hierboven weergegeven, in aanmerking worden genomen, inclusief de voorgestelde voorwaarden door de PMVC;

Overwegende dat voor de evaluatie van de elementen aangebracht door de exploitant en de beroeper, verwezen wordt naar het advies van de PMVC, zoals hierboven weergegeven;

Overwegende dat uit de toepassing van de in artikel 3 §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 vermelde beoordelingsschema's blijkt dat de gevraagde activiteiten van die aard zijn dat ze niet relevant zijn voor wat betreft invloed op het watersysteem; dat derhalve de aanvraag voldoet aan de in artikel 5 opgesomde doelstellingen van het decreet integraal waterbeleid van 18 juli 2003;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

(...)"

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoekster de schending aan van artikel 30bis, § 1, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), doordat die bepaling ondubbelzinnig stelt dat een vergunning enkel kan worden verleend wanneer deze voorwaarden bevat die garanderen dat de inrichting voldoet aan de eisen van Vlarem I en van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), terwijl het bestreden besluit vaststelt dat de opslag van 300 liter gas in gasflessen niet voldoet aan afdeling 5.16.5 "Opslagplaatsen in verplaatsbare recipiënten" van Vlarem II en evenmin

aan de afstandsregels ten opzichte van de aangrenzende eigendommen en het besluit voor het overige louter vermeldt dat dit ofwel zo snel mogelijk aangepast dient te worden ofwel de exploitant minder dan 300 liter gas dient op te slaan zodat de activiteit niet langer opgenomen is in de indelingslijst van Vlarem I. De verzoekster zet uiteen dat de vergunningverlenende overheid, in plaats van hetzij voorwaarden op te leggen die garanderen dat de aanvraag aan afdeling 5.16.5 van Vlarem II en aan de betrokken afstandsregels voldoet, hetzij de vergunning te weigeren indien dit onmogelijk is, er te dezen zonder meer van uitgaat dat op initiatief van de exploitant wel aan de betrokken milieuvoorwaarden zal zijn voldaan tijdens de exploitatie, terwijl in toepassing van artikel 30bis, § 1, eerste lid, van Vlarem I de overheid verplicht is om nauwgezet na te gaan of een hinderlijke inrichting voldoet of kan voldoen aan de algemene en sectorale milieuvoorwaarden en om hieruit de gepaste conclusies te trekken.

5. De verwerende partij antwoordt dat de opslag van gassen slechts een klein onderdeel van de aanvraag is en dat de vastgestelde "overtreding" zeer gemakkelijk kan worden verholpen door de gasflessen enkele meters te verplaatsen, zodat het weigeren van de milieuvergunning op grond van de vaststellingen inzake de plaatsing van de gasflessen buiten alle proportie zou zijn. Volgens de verwerende partij getuigt het precies van behoorlijk bestuur om er in het bestreden besluit op te wijzen dat de exploitant de afstandsregels dient te respecteren of ervoor dient te zorgen dat minder dan 300 liter gas wordt opgeslagen.

6. De verzoekster repliceert dat de beginselen van behoorlijk bestuur niet contra legem kunnen worden toegepast. Zij stelt dat het standpunt van de verwerende partij des te meer klemmt aangezien zij zich had kunnen schikken naar het voorschrift van artikel 30bis, § 1, eerste lid, van Vlarem I door ofwel de vergunde opslag van gasflessen te beperken tot een kleinere hoeveelheid ofwel als vergunningsvoorwaarde de verplaatsing van de gasflessen op te leggen.

Beoordeling

7. Artikel 30bis, § 1, eerste lid, van Vlarem I bepaalt dat een vergunning kan worden verleend wanneer deze voorwaarden bevat welke garanderen dat de inrichting voldoet aan de eisen die door dit reglement en titel II van Vlarem zijn gesteld en dat de vergunning wordt geweigerd wanneer dat niet het geval is.

Uit voormelde bepaling vloeit onder meer voort dat het bestuur de milieuvergunning dient te weigeren wanneer de geldende algemene en sectorale milieuvoorwaarden niet kunnen worden nageleefd tijdens de exploitatie. Wanneer een vergunningsaanvraag niet aan de geldende normen voldoet, mag de vergunningverlenende overheid er niet zonder meer van uitgaan dat tijdens de exploitatie wel aan de normen zal kunnen worden voldaan.

Te dezen wordt in de motivering van het bestreden besluit overwogen als volgt :

"Overwegende dat de opslag van 300 l gasflessen (butaan) (16.7.1) wordt aangevraagd; dat deze buiten overdekt staan opgesteld in een ruimte afgezet met hekwerk; dat de opslag niet voldoet aan Afdeling 5.16.5 'Opslagplaatsen in verplaatsbare recipiënten' van Vlarem II en niet voldoet aan de afstandsregels t.o.v. de limieten eigendom; dat dit zo snel mogelijk dient aangepast te worden, ofwel dient de exploitant er voor te zorgen dat er minder dan 300 l gas opgeslagen wordt, waardoor deze activiteit niet opgenomen is in de indelingslijst van Vlarem I".

Hieruit blijkt dat bepaalde normen van Vlarem II op het ogenblik van de vergunningverlening niet worden gerespecteerd en dat de verwerende partij het initiatief om hieraan tegemoet te komen overlaat aan de exploitant. Zodoende heeft de verwerende partij gehandeld in strijd met artikel 30bis, § 1, eerste lid, van Vlarem I, dat voorschrijft dat een vergunning voorwaarden dient te bevatten die garanderen dat de vergunde inrichting voldoet aan de geldende milieuvoorwaarden. Een vergunning die de concretisering van een noodzakelijk te

nemen maatregel volledig laat afhangen van de exploitant, biedt dergelijke garanties niet.

Het eerste middel is gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

8. In een tweede middel roept de verzoekster de schending in van artikel 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : inrichtingsbesluit), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en van het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad van State nr. 211.731 van 3 maart 2011 :

"Doordat verwerende partij bij de beoordeling van de voorliggende milieuvergunningsaanvraag niet op afdoende wijze heeft nagegaan of het aangevraagde in overeenstemming was met het van toepassing zijnde gewestplan, waar het gebied waar de aanvraag betrekking op heeft is ingekleurd als woongebied.

Terwijl een vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag, gelet op de bindende en verordenende kracht van deze plannen de van toepassing zijnde plannen van aanleg in acht dient te nemen en dient te motiveren waarom de milieuvergunningsaanvraag al dan niet in overeenstemming is met het van toepassing zijnde plan van aanleg.

En terwijl een vergunningverlenende overheid bij de herneming van de administratieve procedure na vernietiging rekening dient te houden met het gezag van gewijsde van het door de Raad van State uitgesproken vernietigingsarrest.

Zodat verwerende partij bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag op zorgvuldige wijze had dienen na te gaan of het aangevraagde in overeenstemming is met de gewestplanbestemming woongebied, wat impliceert dat zij vooreerst had dienen na te gaan of het aangevraagde kan worden ondergebracht onder de categorieën handel, ambacht, dienstverlening of kleinbedrijf (eerste onderdeel), en indien dit het geval is had zij dienen na te gaan of het aangevraagde bestaanbaar is met de bestemming woongebied (tweede onderdeel) en verenigbaar is met de onmiddellijke

omgeving (derde onderdeel)".

In het eerste onderdeel van het middel doet de verzoekster in essentie gelden dat niet werd onderzocht of de betrokken inrichting wel kan worden gekwalificeerd als handel, dienstverlening, ambacht of kleinbedrijf. Het is volgens haar nochtans niet evident om deze exploitatie onder één van de voornoemde categorieën te brengen, gelet op het zware vrachtverkeer dat de inrichting op geregelde tijdstippen frequenteert en dat gevaarlijk en hinderlijk is voor de omwonenden en op de aard van de exploitatie die enkel en alleen op de productie van marmer gericht is. De verzoekster benadrukt dat de S-vormige inrit langs de Van Praetlei niet geschikt is voor het zware vrachtverkeer en dat de productie van marmer en natuursteen gepaard gaat met diverse vormen van hinder, zoals de werkzaamheden die plaatsvinden op een kadastraal perceel vlak voor verzoeksters woning. Volgens de verzoekster blijkt niet dat de verwerende partij met dit alles rekening heeft gehouden.

9. De verwerende partij antwoordt dat de gunstige adviezen van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar en van de Provinciale Milieuvergunningscommissie impliceren dat de vergunde activiteiten ondergebracht kunnen worden onder de noemer "handel, dienstverlening, ambacht of kleinbedrijf" en dat, wanneer wordt vastgesteld dat een advies op een grondige, objectieve en functiegerichte wijze werd opgesteld, zij dit advies tot het hare mag maken.

Beoordeling

10. Het wordt niet betwist dat de vergunde inrichting volgens het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, gelegen is in een woongebied.

Artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit bepaalt :

"De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving".

Krachtens voormelde bepaling kunnen inrichtingen voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf enkel in woongebied worden toegestaan onder de dubbele voorwaarde dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving. Bij het beoordelen van de bestaanbaarheid dient rekening te worden gehouden met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor een inrichting inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het woongebied. Bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving dient te worden uitgegaan van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard, het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die het bijzonder plan van aanleg van het gebied aan die omgeving heeft gegeven.

11. Vooraleer de vergunningverlenende overheid nagaat of de inrichting bestaanbaar is met het woongebied en verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving, moet zij eerst onderzoeken of het gaat om een inrichting die als "handel, dienstverlening, ambacht of kleinbedrijf" kan worden beschouwd. Zulks geldt des te meer wanneer tijdens de administratieve beroepsprocedure wordt betwist dat de vergunningsaanvraag betrekking heeft op een kleinbedrijf.

Uit het bestreden besluit blijkt niet dat de verwerende partij een afzonderlijk onderzoek aan deze kwestie heeft gewijd. In zoverre de verwerende

partij betoogt dat de adviezen van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar en de Provinciale Milieuvergunningscommissie, die in het bestreden besluit worden weergegeven, een impliciete kwalificatie als ambacht of kleinbedrijf inhouden, wordt vastgesteld dat in voormelde adviezen geen motieven worden aangetroffen die het niveau van de loutere affirmatie overstijgen.

Het eerste onderdeel van het tweede middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 23 juni 2011 waarbij het bestuurlijk beroep van Marie-José Van Dyck tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 mei 2009, houdende het verlenen aan de BVBA Marmerwerken Verbaendert van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor marmerwerken, gelegen aan de Bredabaan 811 te Antwerpen (Merksem), slechts gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De verzoekende partij in tussenkomst wordt verwezen in de kosten van haar verzoek tot tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientig oktober tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,
Carlo Adams,
Peter Sourbron,
bijgestaan door
Elisabeth Impens,

waarnemend kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,
griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys